

זוהר הקדוש עם פירוש מתוך מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזה"ק לפרשת נשא
השמות הזהר חלק א - ב

מטוק מדבש	וילנא	יום
קפז	רסה ע"ב, רסו ע"א	ראשון
קצג	רסו ע"ב	שני
ר	רסו ע"א	שלישי
רה	רעא ע"ב	רביעי
ריא	ערב ע"א	חמישי
ריט	ערב ע"ב	שישי
רבז	רענע"א	שבת

עלון מס' 53 פרשת במדבר תש"פ

י"ל בעזה"ש"ת ע"י מרכז "מתוך מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

עיקר העבודה כעת היא מתוך יראה

רבי אבא חמא חד בר נש דהוה חדי בבי טרונייא דבבל, בטש ביה, אמר שמחו את ירושלים כתיב, (אמר רבי אבא) בזמנא דירושלים בחדוה, פעי בר נש למחדי.

רבי אלעזר לטעמיה, דאמר שמחו את ירושלים, היינו דכתיב (תהלים ק ב) עבדו את יהו"ה בשמחה. פתוב אחד אומר עבדו את יהו"ה בשמחה, וכתוב אחד אומר (שם ב יא) עבדו את יהו"ה ביראה וגילו ברעדה, מה בין האי להאי, אלא פאן בזמנא דישראל שראן בארעא קדישא, פאן בזמנא דישראל שראן בארעא אחרא.

דבר אחר, עבדו את יהו"ה ביראה, דא פנסת ישראל, בזמנא דאיהי בגלותא ביני עממיא. אמר רבי יהודה, והא כתיב (ישעיה נה יב) פי בשמחה תצאו, ודא היא פנסת ישראל, פיון דאמר תצאו, מן גלותא הוא, ואקרי שמחה.

מתוך מדבש

בשמחה, בזמנא דישראל שראן בארעא קדישא הוא בזמן שישראל שוכנים בארץ הקדושה, ובית המקדש קיים, אז עיקר העבודה היא מתוך שמחה, פאן בזמנא דישראל שראן בארעא אחרא כאן בזמן שישראל שוכנים בארץ אחרת בגלות, שאז עיקר העבודה היא מתוך יראה.

דבר אחר פירוש אחר על מה שכתוב עבדו את יהו"ה ביראה, דא פנסת ישראל בזמנא דאיהי בגלותא ביני עממיא זו היא כנסת ישראל שהיא השכינה בזמן שהיא בגלות בין העמים, שאז היא נקראת יראה, ובזמן שבית המקדש קיים נקראת השכינה שמחה, ועל זה נאמר עבדו את ה' בשמחה.

אמר רבי יהודה שאל מרבי אלעזר, והא כתיב והרי כתוב פי בשמחה תצאו, ודא היא פנסת ישראל שזו היא השכינה, פיון דאמר תצאו היינו מן גלותא הוא מורה שמדבר ביציאת ישראל מן הגלות, ואקרי שמחה הרי שגם בגלות נקראת השכינה שמחה.

עיקר העבודה כעת היא מתוך יראה רבי אבא חמא חד בר נש דהוה חדי בבי טרונייא דבבל רבי אבא ראה איש אחד שהיה שמח בבית השררה של בבל, שעשו שם מיני שמחה ושחוק, בטש ביה בעט בו, אמר לו, שמחו את ירושלים כתיב דהיינו בזמנא דיירושלים בחדוה פעי בר נש למחדי בזמן שירושלים בשמחה אז צריך האדם לשמוח, ולא בזמן הזה שאנו בגלות.

רבי אלעזר לטעמיה מה שאמר ששמחה לא נמצאת רק בעת שישראל נמצאים בארץ הקדושה, בזה הוא הולך לטעמו, דאמר שאמר כי מה שכתוב שמחו את ירושלים, היינו דכתיב עבדו את יהו"ה בשמחה והכל אחד. והנה פתוב אחד אומר עבדו את יהו"ה בשמחה, וכתוב אחד אומר עבדו את יהו"ה ביראה וגילו ברעדה, מה בין האי להאי מה הפרש בין זה לזה, ולמה פעם אמר לעבוד ה' מתוך שמחה, ופעם אמר לעבוד ה' מתוך יראה, ואמר אלא פאן דכתיב עבדו את ה'

אָמַר לִיה, וְדַאי הָכִי הוּא, דְּכָל זְמַנָּא דְאִיהִי בְּגִלוּתָא וְשְׂכִיבַת לְעַפְרָא, לָא אֶקְרִי שְׂמַחָה, עַד דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִיתִי לְגַבְהָ וְיִוְקִים לָהּ מְעַפְרָא, וְיִימָא (שם נב ב) הַתְּנַעֲרִי מְעַפְרָא וְגו', (שם ס א) קוּמִי אוּרִי וְגו', וְיִתְחַבְּרוּן פְּחָדָא, (וְיִוְקִים לָהּ מְעַפְרָא), פְּדִין חַדְוּתָא אֶקְרִי, חַדְוּתָא דְכֻלָּא, וּכְדִין בְּשְׂמַחָה תַּצְאוּ וְדַאי.

במעשי האדם למטה מעורר את שרשם למעלה

בְּכֻלָּא בְּעֵי לְאַחְזָאָה עוּבְדָא פְּגוּוּנָא דְלַעֲיִלָא, וּכְמָה דְאַחְזִי עוּבְדָא לְתַתָּא הָכִי נְמִי אַתְעַר לַעֲיִלָא, וְאוּקְמוּהָ.

שְׁמַע רַבִּי פְּנַחֶס, וּנְשַׁקִּיה לְרַבִּי אֶלְעָזָר, וּבְכָה וְחִיִּיךְ, אָמַר זַפְּאָה חוּלְקִי בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי.

פְּתַח וְאָמַר (תהלים כו א) יְהו"ה אוּרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אֵינְרָא וְגו', יְהו"ה אוּרִי וְיִשְׁעִי, פִּינֹן דְּבַר נֶשׁ אֶסְתַּפֵּל (ג"א אַתְאַחַד) בְּנַהוּרָא דְלַעֲיִלָא, וְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲנַהִיר עֲלֵיהָ, לָא דְחִיל מְעֲלָאִין וְתַתָּאִין, פְּמָה דְאַתָּ אָמַר (ישעיה ס ב) וְעֲלִיךְ יִזְרַח יְהו"ה וּכְבוֹדוֹ עֲלִיךְ יִרְאָה.

מתוק מדבש

שיהיה כעין של מעלה, כלומר האדם צריך להתנהג בכל מעשיו כדוגמת מעלה, וכְמָה דְאַחְזִי עוּבְדָא לְתַתָּא הָכִי נְמִי אַתְעַר לַעֲיִלָא כי כמו שמראה ועושה האדם את מעשיו למטה, כדוגמתו מעורר שורש המעשה למעלה, וְאוּקְמוּהָ וכבר ביארו כך החברים.

שְׁמַע רַבִּי פְּנַחֶס דְרוּשׁ זֶה מִנְכְּדוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, וּנְשַׁקִּיה לְרַבִּי אֶלְעָזָר וְנִשְׁקֵן אוֹתוֹ מִחֻמַּת חֵיבָה, וּבְכָה וְחִיִּיךְ וּבְכָה בְּכִיהָ שֶׁל שְׂמַחָה וְשִׂמְחָה, אָמַר זַפְּאָה חוּלְקִי בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי אֲשֶׁרִי חֻלְקִי בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. (רמ"ק ומפּרֶשִׁים)

פְּתַח רַבִּי פְּנַחֶס בְּשִׁבְחָה רַבִּי אֶלְעָזָר נְכֹדוֹ, וְאָמַר לְפָרֶשׁ מַה שְׂאֵמַר דּוּד הַמֶּלֶךְ יְהו"ה אוּרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אֵינְרָא ה' מְעוּז חַיִּי מִמִּי אֶפְחָד, וּמִפְרֶשׁ יְהו"ה אוּרִי וְיִשְׁעִי הֵינְנוּ פִּינֹן דְּבַר נֶשׁ אֶסְתַּפֵּל בְּנַהוּרָא דְלַעֲיִלָא כִּיּוֹן שְׂאֵדָם מִסְתַּכֵּל וּמִתְבּוֹנֵן בְּאוּרִי שְׁלִמְעֵלָה שֶׁהוּא הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲנַהִיר עֲלֵיהָ וְהַקְּב"ה מְאִיר עֲלֵיו שְׁתּוֹרְתוֹ מִצְלַחַת, וְזוּכָה לְלַמּוֹד תּוֹרָה לְשִׂמְחָה, לָא דְחִיל מְעֲלָאִין וְתַתָּאִין אִזְ אֵינוֹ מִתִּירָא לָא מִהַמְקַטְרָגִים הַעֲלִיּוֹנִים וְלֹא מֵאוֹיְבִים הַתַּחְתּוֹנִים, פְּמָה דְאַתָּ אָמַר כְּמוֹ שְׂנֵאמַר וְעֲלִיךְ יִזְרַח יְהו"ה שְׂמַשׁ אוּרוֹ שֶׁל הַקְּב"ה מִתְנַוֶּצֵן בְּאֵדָם, כְּעַנִּין (קְהֵלֵת ט א) חֲכַמַת אֵדָם תֵּאִיר פְּנִיּוֹ, וְהֵינְנוּ וּכְבוֹדוֹ עֲלִיךְ יִרְאָה עַל יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה וְהַמְצוּת, וְזֶה מַה שְׂכָתוּב ה' אוּרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אֵירָא.

אָמַר לִיה הַשִּׁיב לּוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְדַאי הָכִי הוּא וְדַאי כִּךְ הוּא, דְּכָל זְמַנָּא דְאִיהִי בְּגִלוּתָא וְשְׂכִיבַת לְעַפְרָא לָא אֶקְרִי שְׂמַחָה שְׂכִיבָה שְׂכִיבָה הִיא בְּגִלוּת וְשׂוֹכְבַת לְעַפְרָא, דְהֵינְנוּ שִׁירְדָה לְבְרִיָּאָה לְלִקּוּט וְלְבַרְרֵי הַנְּצוּצוֹת קְדִישִׁין, אִזְ אֵינָה נִקְרָאת שְׂמַחָה, עַד דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִיתִי לְגַבְהָ וְיִוְקִים לָהּ מְעַפְרָא עַד שֶׁהַקְּב"ה יְבִיא אֵלֶיהָ וְיִקִּים אוֹתָהּ מִן הָעַפְרָא, וְיִימָא הַתְּנַעֲרִי מְעַפְרָא וְגו' וַיֹּאמֶר לָהּ הַתְּנַעֲרִי מְעַפְרָא הָאֵרֶץ אֲשֶׁר יֹשְׁבַת בָּהּ בְּגִלוּת, קוּמִי שְׂבִי יְרוּשָׁלַיִם, אֵת יְרוּשָׁלַיִם קוּמִי מִהָאֶרֶץ וּשְׂבִי עַל הַכְּסֵא, וְכָתִיב קוּמִי אוּרִי כִּי בֵּא אוּרֶךְ, פִּירוּשׁ אֵת יְרוּשָׁלַיִם קוּמִי וְהֵאִירִי כִּי בֵּא לְךָ הַהָאָרֶץ שְׁלֶךְ, וְהוּא מִשַׁל עַל הַשְּׂמַחָה וְהַטּוֹבָה, וְכְבוֹד ה' עֲלִיךְ זֵרַת, פִּירוּשׁ הַשְּׂכִינָה תִּגְלָה עֲלִיךְ וְתִשְׁרָה בְּךָ, וְיִתְחַבְּרוּן פְּחָדָא וְתַפְאֵרַת וּמַלְכוּת [בְּחִינּוֹת קוּב"ה וְשְׂכִינְתִּיהָ] יִתְחַבְּרוּ יַחַד לְפִי שְׂעָה גַם בְּעוֹדָה בְּגִלוּת, פְּדִין חַדְוּתָא אֶקְרִי אִזְ הִיא נִקְרָאת שְׂמַחָה, חַדְוּתָא דְכֻלָּא שְׂמַחַת הַכֹּל, כִּי הִיא קְרוּבָה לְהַקְמַתָּה וְיִצִיאָתָּה מִן הַגִּלוּת, וּכְדִין בְּשְׂמַחָה תַּצְאוּ וְדַאי אִזְ יִצְאוּ יִשְׂרָאֵל בְּשְׂמַחָה וְדַאי.

(במדבר דף קיח ע"א, ובביאורינו כרך יב עמ' טז-יח)

במעשי האדם למטה מעורר את שרשם למעלה

בְּכֻלָּא בְּעֵי לְאַחְזָאָה עוּבְדָא פְּגוּוּנָא דְלַעֲיִלָא, וּכְמָה דְאַחְזִי עוּבְדָא לְתַתָּא הָכִי נְמִי אַתְעַר לַעֲיִלָא, וְאוּקְמוּהָ. דְבַר צְרִיכִים לְהֵרָאוֹת הַמְעַשָּׂה שְׂעוּשִׁים לְמַטָּה

יהו"ה מעוז חיי, פיון דקדשא בריה הוא אחיד ביה בבר נש, לא מסתפי בההוא עלמא מפל מאריהון דדינין, אוף אנא פהאי גוונא פיון דאחידנא באבוה ובה, לא אסתפינא בהאי עלמא ובעלמא אחרא.

ועלך פתיב (משלי כג כה) ישמח אביך וגו', פיון דכתיב ישמח אביך ואמך, מאי ותגל יולדתך, דהא באמך סגיא, אלא ישמח אביך דא קדשא בריה הוא, ואמך דא פנסת ישראל, ותגל יולדתך, יולדתך דלתתא.

רבי שמעון אבוה אן חדוונתא דיליה, אלא קרא הוא בלחודוי, דכתיב (שם פסוק כד) גיל יגיל אבי צדיק, דא קדשא בריה הוא, ויולד חכם ישמח בו, דא אביך דלתתא.

ענין הפקדת הנשמות בלילה כביכול בידי הקב"ה

אמר רבי אלעזר, פתיב (תהלים לא ו) פינדך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהו"ה א"ל אמת, האי קרא אית לאסתפלגא ביה, חמיתון מאן דאפקיד בינא דמלפא מידי, אלא ודאי זפאה הוא פר נש דאזיל באורחוי דמלפא קדישא, ולא חטי קמיה. [וכו']

מתוק מדבש

יולדתך דלתתא היא אמך שלמטה שהולידה אותך.

ואמר עוד רבי פנחס רבי שמעון אבוה אן חדוונתא דיליה איפה מרומז השמחה של אביך רבי שמעון, אלא קרא הוא בלחודוי אלא הוא נרמז בפסוק בפני עצמו, דכתיב גיל יגיל אבי צדיק, דא קדשא בריה הוא היינו התפארת שהוא אביו שלמעלה של הצדיק, ויולד חכם ישמח בו, דא אביך דלתתא הוא אביך רבי שמעון למטה בעולם הזה.

(דף קיט ע"א, ובביאורינו כרך יב עמ' כו-כח)

ענין הפקדת הנשמות בלילה כביכול בידי הקב"ה

אמר רבי אלעזר המשיך לדרוש בדברי תורה, ואמר פתיב פינדך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהו"ה א"ל אמת, הנה האי קרא אית לאסתפלגא ביה פסוק זה יש מה להתבונן בו, כי קשה להבינו חמיתון מאן דאפקיד בינא דמלפא מידי וכי ראיתם מי שיפקיד דבר ביד המלך, וכי כבוד הוא למלך לשמור על פקדון של הדיוט, שאמר דוד להקב"ה בידך אפקיד רוחי, והקדים ואמר אלא ודאי זפאה הוא פר נש דאזיל באורחוי דמלפא קדישא אלא ודאי אשרי האדם ההולך בדרכיו של המלך הקדוש בקיום מצות העשין, ולא חטי קמיה ואינו חוטא לפניו בעבירות של לא תעשין. [וכו']

ומה שכתוב יהו"ה מעוז חיי ה' הוא מבצר מעוז חיי בעולם החיים האמתיים, והיינו פיון דקדשא בריה הוא אחיד ביה בבר נש כיון שהקב"ה אחוז בו באדם, על ידי שנתדבק בו, לא מסתפי בההוא עלמא מפל מאריהון דדינין אינו מתירא בעולם העליון מכל בעלי דינים התובעים דין על מעשיו, והיינו בעת הסתלקותו מן העולם נשמתו מתדבקת בהשכינה לכן אין בעלי הדינים יכולים להרע לו. ואמר רבי פנחס, אוף אנא פהאי גוונא אף אני הוא כעין זה, פיון דאחידנא באבוה ובה כיון שאני נאחז באביך שהוא חתני אשר תורתו מגינה עלי, ובך שאתה נכדי אשר גם זכותך מועילה לי, לא אסתפינא בהאי עלמא ובעלמא אחרא לכן איני מתירא משום שונא בעולם הזה, ומשום מקטרג בעולם הבא.

ועלך פתיב ועליך רבי אלעזר נאמר ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך, ושאל פיון דכתיב ישמח אביך ואמך, מאי ותגל יולדתך מה בא להוסיף בזה, דהא באמך סגיא כי מה שכתוב ב"אמך" די, כי הרי היא הולידה אותו, והשיב אלא מה שכתוב ישמח אביך, דא קדשא בריה הוא זה הקב"ה [בחינת קוב"ה], ואמך, דא פנסת ישראל זו כנסת ישראל שהיא השכינה, שהם אב ואם לנשמות ישראל, וכשגורמים יחוד ביניהם על ידי לימוד התורה וקיום המצות משמחים אותם, וזה שאמר ישמח אביך ואמך, ומה שכתוב ותגל יולדתך היינו

וְכִי נָשׂ בָּעֵי לְאֶקְדָּמָא וּלְמַפְקָד בִּידֵיהּ נִפְשִׁיהּ בְּפִקְדוֹנָא, בְּפִקְדוֹנָא דְבַר נָשׂ דִּיהִיב פִּקְדוֹנָא לְאַחְרָא, דְּהָאֵי אָף עַל גַּב דְּאִיהוּ אֶתְחִיב לְגַבִּיהּ יְתִיר מִהוּא פִּקְדוֹנָא, לְאוּ פְדָאֵי לְאַתְאֲחָדָא בִּיהּ, הוּאִיל וּבְפִקְדוֹנָא אֶתְמָסֵר לְגַבִּיהּ, וְאִי יִסְרַב בִּיהּ, וְדָאֵי נְבִדּוּק אֶבְתָּרִיהּ דְּלָאוּ מְזַרְעָא קְדִישָׁא הוּא, וְלָאוּ מִבְּנֵי מְהִימְנוּתָא.

כֵּן, הוּא אֵילְנָא בְּנֵי נְשָׂא אֶקְדִּימוּ וְיַהֲבִין לִיהּ פִּקְדוֹנָא דְנִפְשִׁיהּ, וְכֹל נִשְׁמָתִין דְּבְנֵי עֲלָמָא נְטִיל, וְכִלְהוּ טַעֲמִין טַעֲמָא דְמוֹתָא, בְּגִין דְּהָאֵי אֵילְנָא דְמוֹתָא הוּא, וּבְגִין דְּכֹל אֵינוֹן נִפְשָׁתָא אָף עַל גַּב דְּכִלְהוּ אֶתְחִיבוּ לְגַבִּיהּ, וְלָאוּ פְדָאֵי הוּא לְאַתְבָּא פִּקְדוֹנָא לְגַבִּיהּ דְּבַר נָשׂ, אֲלָא פִּיּוֹן דְּכִלְהוּ אֶתְמָסְרוּ לִיהּ בְּפִקְדוֹנָא, אֶתִּיב כֹּל פִּקְדוֹנִין לְמֵאֲרִיהוֹן.

מתוק מדבש

השכינה], בְּנֵי נְשָׂא אֶקְדִּימוּ וְיַהֲבִין לִיהּ פִּקְדוֹנָא דְנִפְשִׁיהּ בְּנֵי אָדָם הַקְדִּימוּ וְנָתְנוּ לוֹ נִפְשָׁם בְּפִקְדוֹן, וְכֹל נִשְׁמָתִין דְּבְנֵי עֲלָמָא נְטִיל וְכֹל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁל בְּנֵי הָעוֹלָם הוּא לֹקַח, לִכֵּן אֵין כָּאֵן הָעֵדֵר כְּבוֹד בְּמָה שְׂמִפְקִידִים בִּידוֹ אֶת הַנְּשָׁמָה, וְכִלְהוּ טַעֲמִין טַעֲמָא דְמוֹתָא וְכֹל בְּנֵי אָדָם טוֹעֵמִים בְּשִׁנְתָם טַעַם מוֹת, בְּגִין דְּהָאֵי אֵילְנָא דְמוֹתָא הוּא לִפִּי שַׁעַץ הוּא שֶׁל מוֹת הוּא הַשּׁוֹלֵט בְּלֵילָה, וְהַחֲצִיזוֹנִים יוֹנְקִים מִמֶּנּוּ, לִכֵּן יֵשׁ לָהֶם כַּח הַתְּפִשֵׁט בְּכֹל הָעוֹלָם וְלִשְׁרוֹת עַל בְּנֵי אָדָם הַיְשָׁנִים, וּבְגִין דְּכֹל אֵינוֹן נִפְשָׁתָא אָף עַל גַּב דְּכִלְהוּ אֶתְחִיבוּ לְגַבִּיהּ וּלְפִי שְׂכָל אוֹתָם הַנְּפִשּׁוֹת אָף עַל פִּי שְׂכוֹלֵן חַיִּיבוֹת אֵלִיו, וְלָאוּ פְדָאֵי הוּא לְאַתְבָּא פִּקְדוֹנָא לְגַבִּיהּ דְּבַר נָשׂ וְלֹא הִיא רְאוּיָה לְהַחְזִיר הַפִּקְדוֹן אֶל הָאָדָם, אֲלָא פִּיּוֹן דְּכִלְהוּ אֶתְמָסְרוּ לִיהּ בְּפִקְדוֹנָא אֲבָל כִּיּוֹן שְׂכוֹלָם נִמְסְרוּ לוֹ בְּפִקְדוֹן, לִכֵּן אֶתִּיב כֹּל פִּקְדוֹנִין לְמֵאֲרִיהוֹן הוּא מְחִזֵּר אֶת כָּל הַפִּקְדוֹנוֹת לְבַעֲלֵיהֶם.

(דף קיט ע"א, ובביאורינו כרך יב עמ' כח-ל)

וכדי שהחיצונים לא ישלטו באדם ובר נש בעי לאקדמא ולמפקד בידיה נפשיה בפקדונא, לפקדונא דבר נש דיהיב פקדונא לאחרא, דהאי אף על גב דאיהו אתחייב לגביה יתיר מההוא פקדונא, לאו פדאי לאתאחדא ביה, הואיל ובפקדונא אתמסר לגביה, ואי יסרב ביה, ודאי נבדוק אבתריה דלאו מזרעא קדישא הוא, ולא מבני מהימנותא.

כהן, הוא אילנא בני נשא אקדימו ויהבין ליה פקדונא דנפשיה, וכל נשמתין דבני עלמא נטיל, וכלהו טעמין טעמא דמותא, בגין דהאי אילנא דמותא הוא, ובגין דכל אינון נפשתא אף על גב דכלהו אתחייבו לגביה, ולא פדאי הוא לאתבא פקדונא לגביה דבר נש, אלא פיון דכלהו אתמסרו ליה בפקדונא, אתיב כל פקדונין למאריהון.

כֵּן הוּא אֵילְנָא כִּךְ הוּא עֵץ הַזֶּה הוּא הַמְּלַכּוֹת [בְּחִינַת

שבת דא שירתא

כי חיבור זה שנקרא ספר הזוהר הוא כמו תיבת נח שבו היו מינים הרבה ולא היה קיום לאותן המינים והמשפחות כולם אלא על ידי כניסתם להתיבה כן הוא ממש... כן יכנסו הצדיקים אל סוד אור חיבור הזה להתקיים וכך סגולת החיבור שמיד שעוסק בחשקו אהבת השם ישאבנו כשאיבת האבן השואבת את הברזל ויכנס אליו להצלת נפשו ורוחו ונשמתו ותיקונו.

(אור יקר להרמ"ק שער א' סימן ה')

פרשת במדבר תש"פ

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ד

הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

מוקד הזמנות: 02-50-222-33

משלוחים היום
עד דבית
לכל דלקין דאין